

og ikke paa den Mand, som antager det. Med Hensyn til det Øvrige om Paategningen i § 8 kan jeg ikke indse, hvorledes Lyendet skulde faae Ejeneftte, naar Bogen er hos Husbonden, og han siger: „Seg har skrevet i din Skudsmaalsbog, at Du er fæstet fra 1ste November til 1ste Mai, og jeg forandrer det ikke.“ Saa er Lyendet jo nødsaget til at blive i Ejeneften, indtil han kunde faae afgjort ved Dom, naar han kan reise; men det er for sent, thi imidlertid har han jo ingen Ejeneftte kunnet faae. Seg kan tiltræde Forslaget, som det foreligger, og kan ikke se nogen Vanskelighed ved at forstaa det. Naturligvis kan der, naar den juridiske Skarpsindighed kommer med, trækkes en eller anden Side frem, som ikke er ganske heldig, eller findes et eller andet Hul i Lovforslaget, mer det kan jo ske ved ethvert Lovforslag.

Schütte: Den Diskussion, som fandt Sted mellem den ærede Justitsminister og det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Oyenbøll), har gjort mig opmærksom paa, at der er en Faldgrube for den ulykkelige Husbond i sidste Del af § 8, og det forekommer mig, at Husbondens Stilling allerede i Forveien er daarlig nok, saa der er neppe Anledning til at gjøre den værre endnu. Paragrafen bestemmer, at naar Lyendet gaar sin Vej fra Husbonden uden at faae den omtalte Paategning udslettet, kan han gaa til Politimesteren og forlange, at han skal udslette den, og saa skal Politimesteren ex officio indlede en Politiretsfag for at faae dette Forhold undersøgt, men deraf følger altsaa, at naar et Lyende, som har faaet denne Paategning, gaar sin Vej, har man al Udfigt til at blive indkaldt endog maaffe flere Gange til at møde for Politiretsdommeren i Kjøbstaden, og det er en stor Ubehagelighed for Husbonden, som maaffe bor et temmelig langt Stykke borte fra Kjøbstaden, især da det faktisk er Tilfældet, at der almindelig ikke kommer Stort ud af den Slags Sager alligevel. Seg finder denne Ubehagelighed for Husbonden saa stor, at jeg antager, at han omtrent altid maatte foretrække slet ikke at give nogen Paategning i Skudsmaalsbogen, naar han risikerer, at det kan have denne Følge for ham. Han behøver jo slet ikke at være Skyld i, at Lyendet er gaaet fra ham, det kan jo være, at Lyendet aldeles uden Grund er gaaet bort fra Ejeneften, og saa skal alligevel paa Grund af denne Bestemmelse Politimesteren ex officio indlede en Politiretsundersøgelse, hvorved Husbonden bliver nødt til at give Møde maaffe flere Gange i Kjøbstaden. Den hele Bestemmelse har ikke stor Bærdi paa Grund af, at Lyendet har saa let Adgang til at forandre Skudsmaalsbøgerne, saa det vil ikke genere ham stort, om der ikke kommer til at staa noget Saadant i Skudsmaalsbogen. Man risikerer, at han gaar til Politimesteren for at faae den ubehagelige Paategning udslettet, og det, som saa følger, er det Allerværste. Seg

synes, at der var Grund til at bestemme, at Politimesteren ikke skulde gjøre Noget ved Sagen, naar Husbonden ikke forlanger det. Dette synes jeg ikke kan være til nogenjomhelst Prægravation for Lyendet, og paa den anden Side veed jo Husbonden altid, naar Lyendet er løbte fra ham, saa han kan altid sørge for at træffe disse Foranstaltninger, naar han ønsker det. Men det forekommer mig som sagt, at det er ubilligt, at det ikke skal bero paa Husbonden, om en Politiretsfag skal blive indledet eller ikke. Seg synes, at det ikke skulde være paalagt Politimestrene ex officio at foranstalte en Politiretsfag, men naar det derimod var overladt til Husbonden, har jeg ikke Noget derimod. Det var ikke Andet, jeg vilde bemærke.

S. Pedersen: Det, som navnlig for mig staaer som uklart ved dette Lovforslag med Hensyn til, hvad Tanken skal være dermed, og som endog, saavidt jeg kan forstaa det, er selvomdfigende, er Bestemmelserne om Paategningen i Skudsmaalsbogen. Naar man vil indføre en Paategning i Skudsmaalsbogen som Sikkerhed for Husbonden, saa at han med Lethed kan godtgjøre Kontraktforholdets Stiftelse, og tillige som Sikkerhed for, at Trediemænd ikke kan fæste et Lyende, som ikke har opfyldt sine kontraktmæssige Forpligtelser, kan jeg ikke forstaa, at det kan stemme dermed, at den ene Part ensidig kan forlange denne Paategnings Ophævelse, saa længe han ikke har opfyldt sine Forpligtelser; men dette kan ske, saaledes som jeg oppfatter § 8 første Stykke. Naar Lyendet har fæstet sig til en Mand, og der bliver ham tilbudt højere Løn andetsteds, førend han har tiltraadt sin Kondition, thi det kan jo ligesaa godt ske, inden han har tiltraadt sin Ejeneftte, som efter han i nogen Tid har været i Konditionen, er den Lethed, som der er givet ham til at faae denne Paategning hævet, efter min Opfattelse meget uheldig, thi den er, saa at sige, skiftet til at betage hele Indretningen den Sikkringsbetydning for Husbonden, som skulde være tilfiget dermed. Vi maa tage Forholdene saaledes, som de ere, og det er ganske vist, at der er ligesaa vist daarlige Husbonden som daarlige Lyender, men der er den store Forskjel, at i de 99 af 100 Tilfælde vil Husbonden være let at finde, og man har saaledes i Reglen en Dørgen for, at man vil kunne faae udredet den Erstatning, som mulig maatte tilkomme Lyendet, men denne Sikkerhed har man ikke overfor Lyendet, og allerminst med Hensyn til den Slags Lyende, som Loven nærmest angaar. Seg tror, at der maatte affjæres Lyendet Adgang til at faae Paategningen hævet, naar det ikke fete i Genhold til en Angivelse, som var støttet paa tilstrækkelige Oplysninger om Sagens Sammenhæng, men i hvert Tilfælde tror jeg, at det var ønskeligt, at første Stykke af § 8 blev saaledes omredigeret, at det blev klart, hvad Meningen med den egentlig er, thi det synes jeg, som sagt, ikke